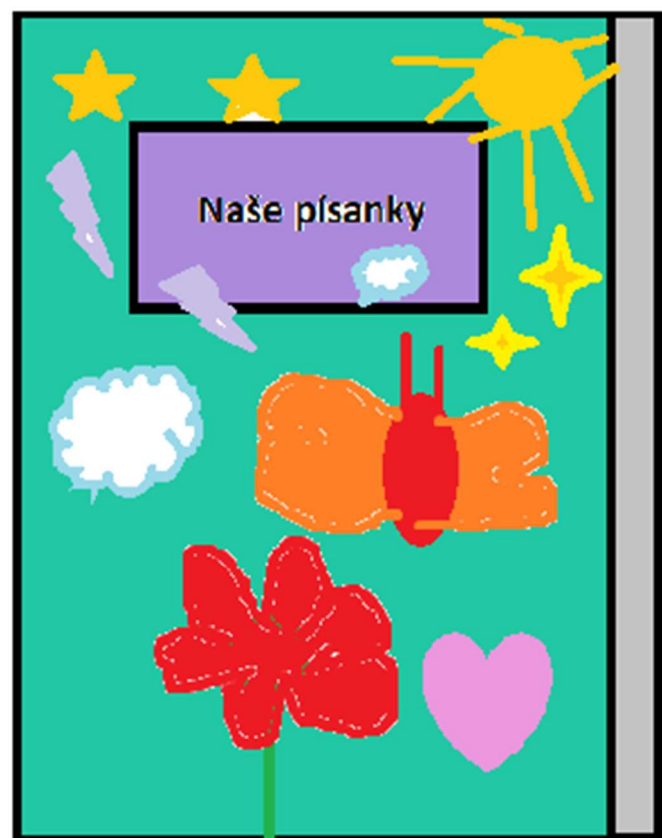
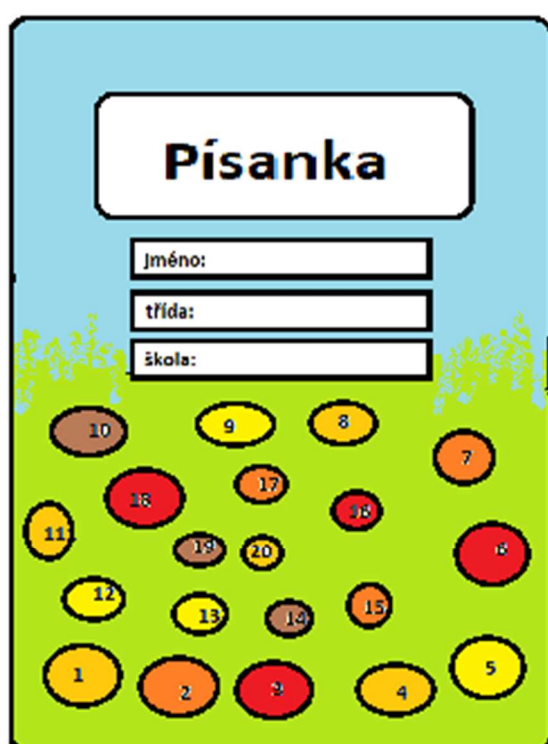

Z našich písanek

Písanky

Čekanka

Na polní cestě,
čeká ve vestě.
Asi tam čeká na cestě,
Upletla krásné šaty nevěstě.

Málokdo o ní ví.
To je její velké tajemství.
A je to velké šílenství,
že věří ve každé náboženství.

Nikdo jí skoro nevěří,
a proto sama večeří.
Každému uvěří,
potom všechny udeří.

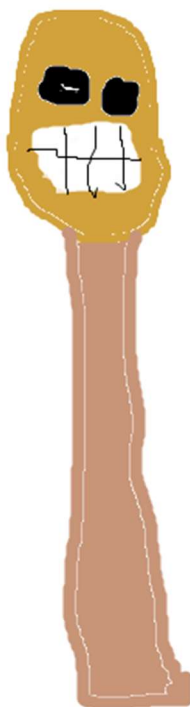
Agáta

Báseň o dásni

Dáseň mě kouše,
asi vadím mouše.
Mám chocholouše,
pozorujeme teplouše.

Pozorujeme i starouše.
Vtom mě pes pokouše.
Člověk mě nepokouše,
ani dáseň mě nepokouše.

Koupíme si souše,
doma chodím v rouše.
Vařečka mě kouše,
potkala jsem bělouše.

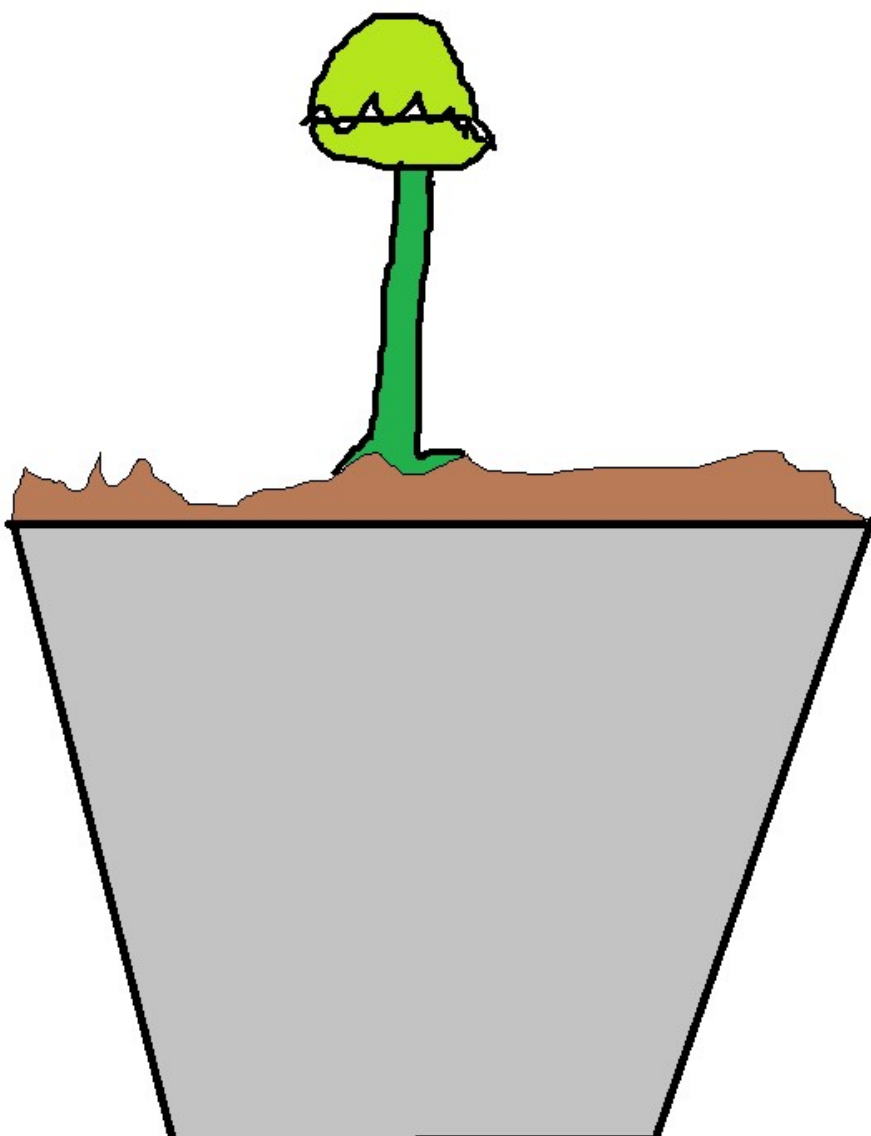

Agáta

Masožravka Jůlie

Šla jsem po městě a najednou vidím květinářství. Tam jsem se zeptala, kolik stojí ta krásná rostlina. Prodavač odpověděl, že stojí 200 000 korun. Odnese jsem si ji domů a dala ji na správné místo v obývacím pokoji. Já nic netuším, a tak jsem šla klidně spát. Najednou mě napadlo, jak se bude jmenovat, a tak jsem jí to šla říct. Pak jsem v klidu usnula. Najednou jsem uslyšela, že je někdo v lednici. Tak jsem se šla podívat a ona to je masožravka! Tak ji vynadám a zase jdu spát. Říkám si, že se konečně vyspím. Je ráno a já si jdu udělat snídani a nakrmit kočku. Vtom si všimnu, že v kuchyni chybí kočka. Jdu za masožravkou, sprdnu ji, že mi snědla kočku. A tak jsem si ochočila masožravku Jůlii. Jůlie se chová jako pes.

Eliška

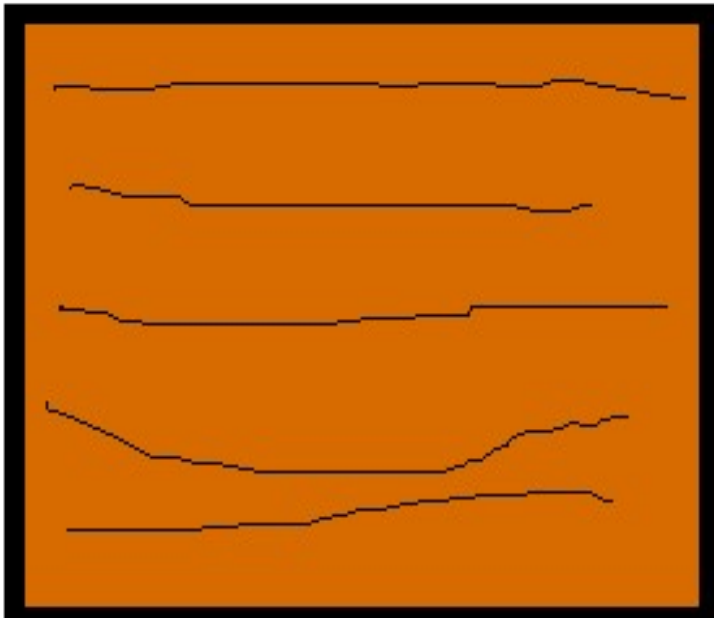

Kamarádi

Byli dva kamarádi. Měli stejný úkol. Na vyřešení úkolu byl časový limit týden. Ten první si myslel, že má spoustu času na to ho vyřešit. Tak to odkládal a odkládal. V pátek si na něj vzpomněl. Přitom zjistil, že je to hodně složité a práce na delší dobu. Rychle dělal, ale nedodělal, a ještě to bylo špatně. Ten druhý si šel udělat úkol hned první den. A za dva dny měl hotovo a měl klid. Až do pátku mohl v klidu odpočívat.

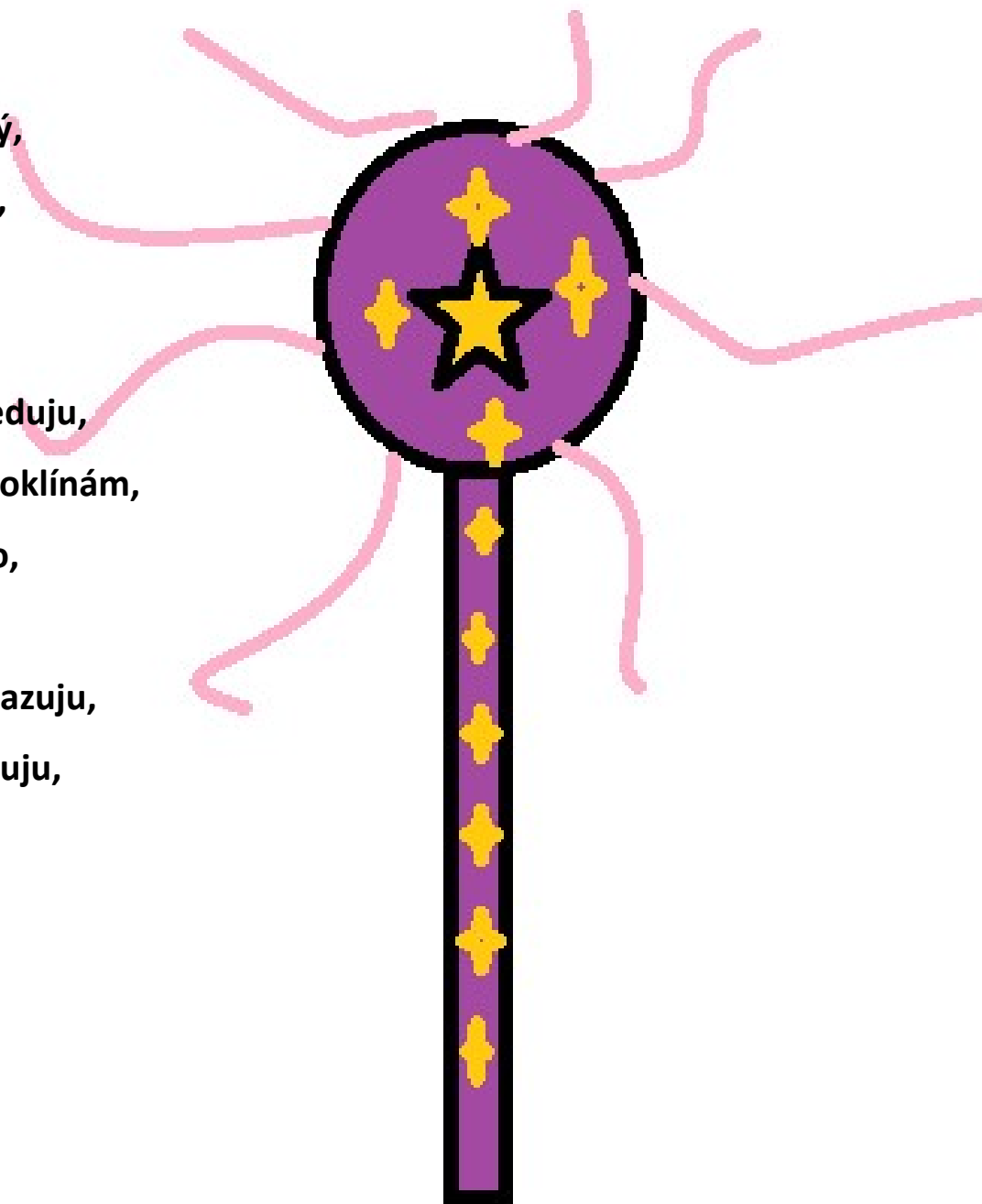
Poučení: Nevyplatí se odkládat úkoly na pozdější čas.

Eliška

Kouzlo

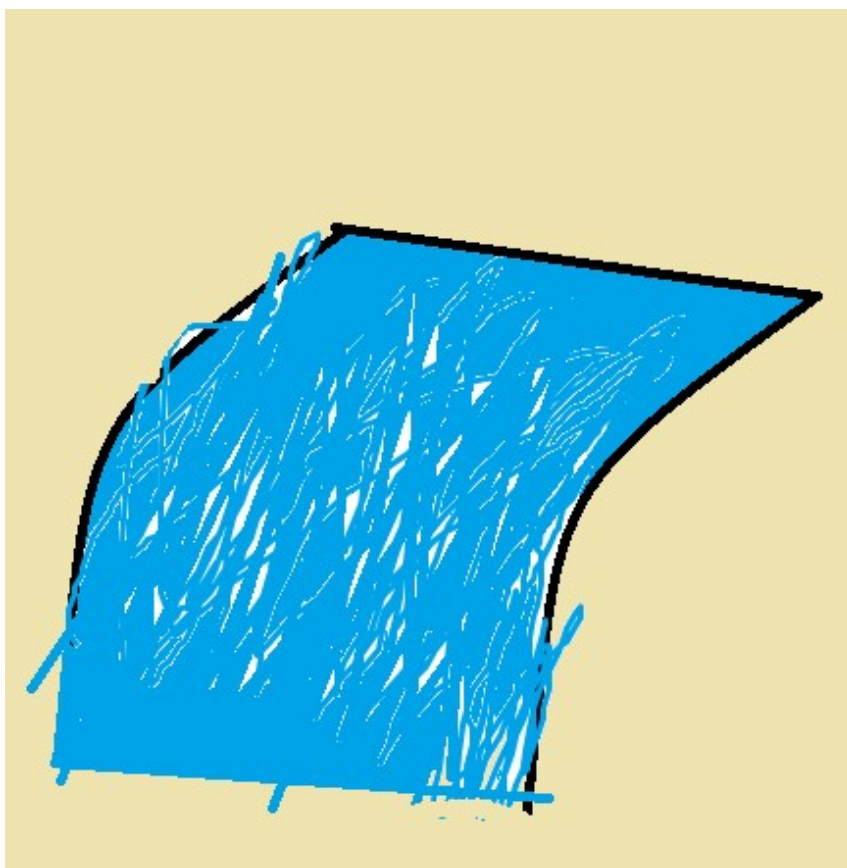
Čaruju, zaklínám,
Na něco vzpomínám,
Samé čáry,
Láry, fáry,
Zůstaň malý,
Muší křídla,
Malá třída,
Čaruju,
Všechny sleduju,
Kouzlím, proklínám,
Nudo, dřino,
Zmiz jinam,
Radost přikazuju,
Abraka, čaruju,
Staniž se!

Anežka K.

Fata morgana

Jednoho dne jsem se objevila na poušti. „Když už jsem tady, půjdu najít velblouda a nějakou vodu.“ Pořád jsem hledala a hledala a hledala, ale pořád jsem nic nenašla. Asi po pěti hodinách jsem najednou spatřila velblouda vedle vodopádu. Tak jsem šla za velbloudem a vodopádem. Pořád jsem šla a šla a šla, už skoro hodinu a půl. Nikdy jsem však k nim nedošla. Byla jsem zoufalá. Dostala jsem hlad. Věděla jsem, že když začnu hledat, žádné jídlo nikdy nenajdu. Ale řekla jsem si, že za pokus nic nedám, a tak jsem začala hledat. Najednou jsem zase uviděla velblouda a vedle něho byl vodopád a jídlo. Řekla jsem si, že se nikdy nevzdám. Šla jsem osm hodin a konečně jsem tam došla, ale místo toho tam byl jen písek a nic.

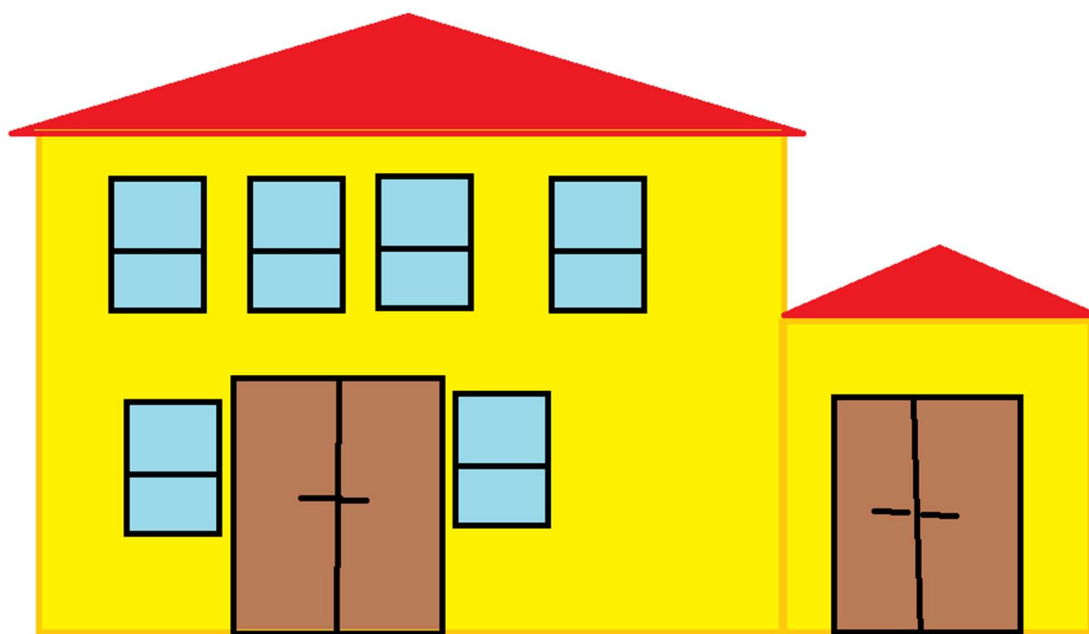
Anežka K.

O Svídnici

Jednou mi babička vyprávěla, že ve staré svídnické škole straší bílá paní, ohnivý kůň a tříhlavý pes Kerberos. Pes Kerberos je hnědý a má tři hlavy. Je velký asi tak metr a půl. Bílá paní má černé vlasy a je celá v bílém. Ohnivý kůň je červený a žlutý, na sobě má křídla. Když běží, je slyšet dusot kopyt. O třetím úplňku v roce se vydávají do naší vesnice. Bílá paní jede na ohnivém koni a Kerberos běží za nimi. Společně se dívají, jestli děti spí. Když nespí, tak je uspí, a ono se jim o nich zdá. Kerberos ven vychází každý měsíc o dni 18. a 20. jde sám. Ohnivý kůň vychází 15. a 16. A bílá paní 4. a 12. Ohnivý kůň se běží proběhnout celou vesnicí, Kerberos obíhá školu a bílá paní chodí po střeše staré školy.

Když to babička dopovídala, tak jsem je musela vidět. Večer jsem dělala, že spím, ale nespala jsem. Ale nakonec jsem je neviděla. A tak nevím, jestli je to pravda.

Anežka Ch.

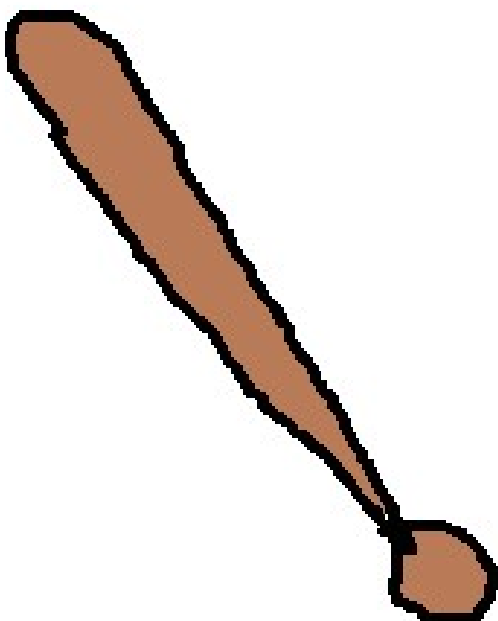

O myšce Bělce

Byla jednou jedna Bělka,
která byla majitelka.
Ale měla problémy s kocoury,
kteří dělali samé kravály.

Bělka měla velké nervy,
ale malinké rezervy.
Bydlela v díře,
měla samé puchýře.

Kocouři jí dohání k šílenství,
Měla před nimi tajemství.
To že měla palici,
kocourům ji dala k dispozici.

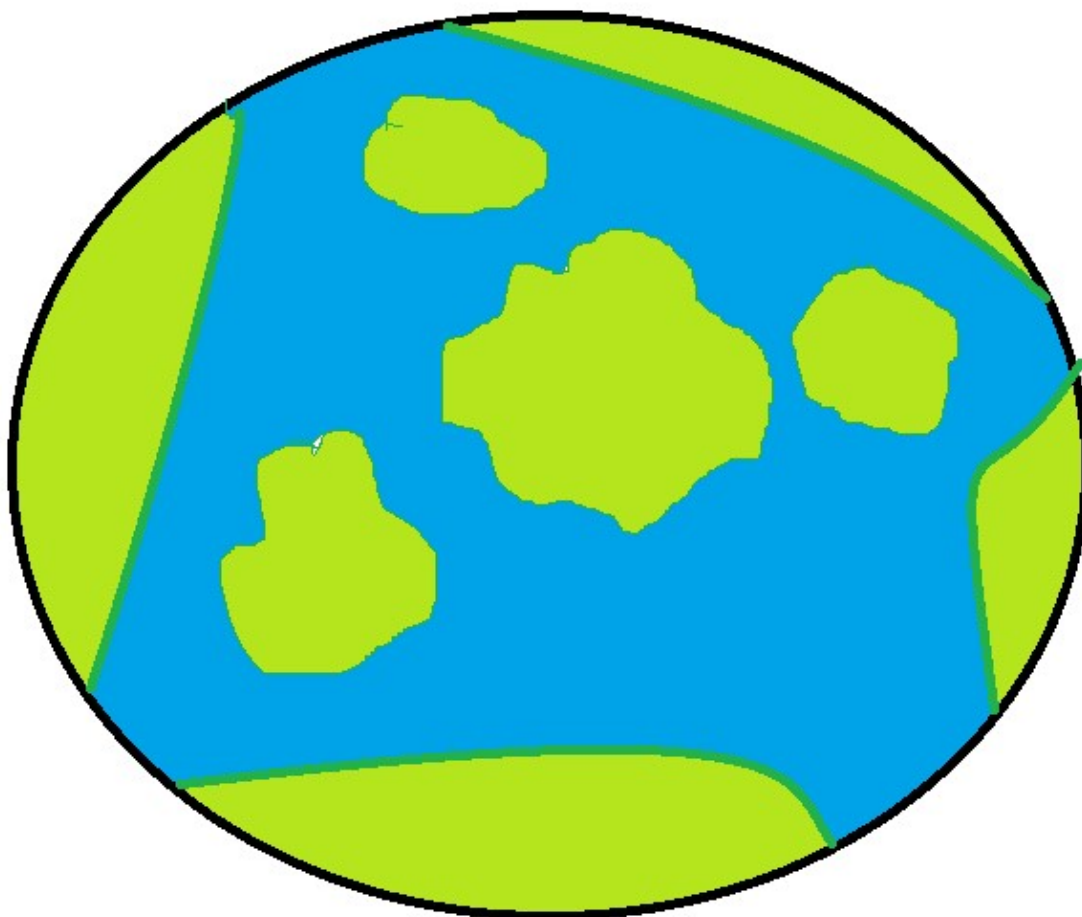

Anežka Ch.

Starověká Anežka

Jednoho dne jsem pracovala na poli. Potom jsem šla do hospody. Tady jsem si sedla ke kamarádkám. Vymyslela jsem si, že se Země točí bleskovou rychlostí, proto je mi tak blbě. Proto musím každý den do hospody a dát si skleničku kořalky. Holky mně uvěřily. Druhý den jsem pracovala na louce. Vtom jsem spatřila holky, jak jdou za naším šlechticem. Navečer jsem zase přišla do hospody a dala jsem si skleničku kořalky. Holky mi řekly, co jim vyprávěl šlechtic. Já jsem na to řekla, že to není pravda. Dali mně pár ran a nechali mě zavřít a druhý den pověsit.

Anežka Ch.

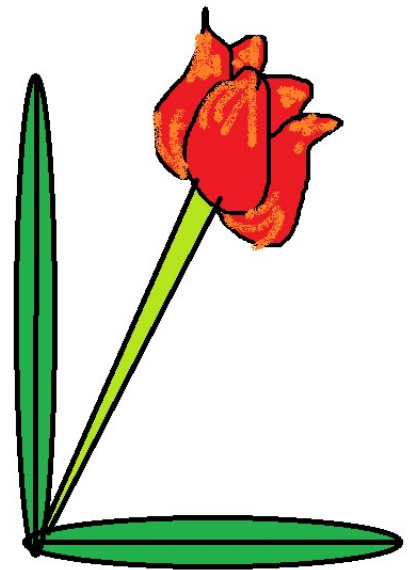
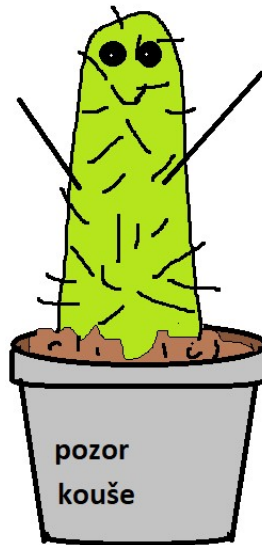
Tulipán a kaktus

Utrhla jsem tulipán,
udělala jsem z něho marcipán.
Pořádila jsem si kaktus,
objevil se krokus.

Skočila jsem o kus dál,
lebedil si tam náš pán.
Byl to totiž partyzán,
ale taky kurtizán.

Koupila jsem si tričko,
krásně svítilo sluníčko.
Tulipán a kaktus už se těší na léto,
až bude pěkně velké teplo.

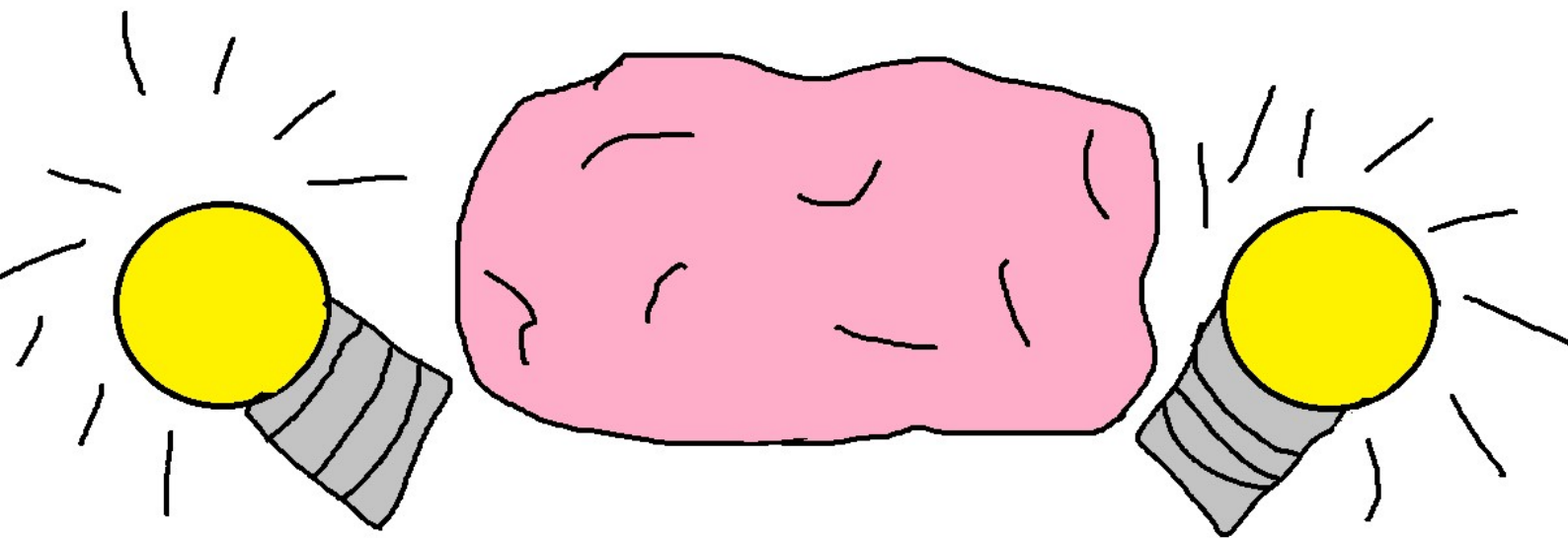
Nedaleko mýtiny tulipán a kaktus,
už nám dávno dali košem.
Lebedí si tam samy
ty naše milé dámy.

Lucka

Je chytrá jako liška

Byla jednou jedna dívka, která se jmenovala Justýna. Ta se přestěhovala do Prahy a začala chodit do školy. V nové škole ji neměl nikdo rád. Ona se jen učila a učila. Byla totiž ze všech úplně nejchytřejší. Bylo to prostě taková velká šprtka. Pořád připomínala ostatním testy, byla slušná, měla samé jedničky, brečela kvůli dvojce, byla ze všech nejhodnější. Ale měla i špatnou stránku, protože existoval Jonáš, který je ze všech nejhloupější. Pořád se jí smál, že se jen učí a že je to šprtka. Ona to neřešila, ale byla smutná.

Lucka

O kočce a rodince

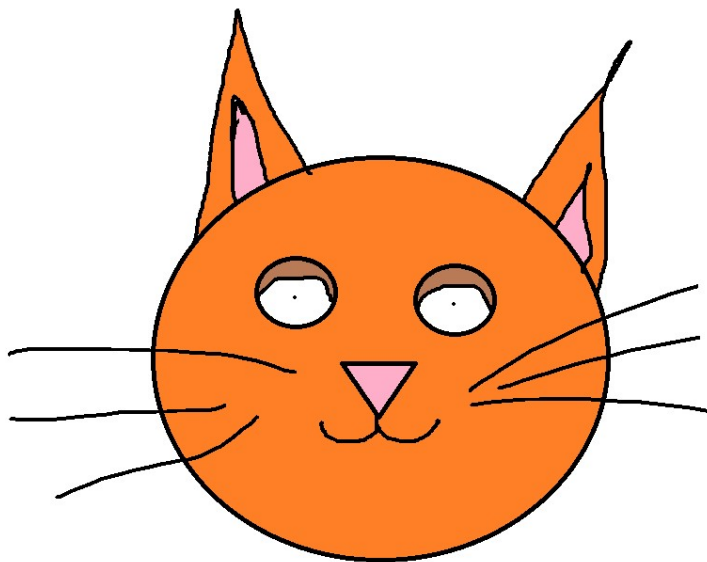
Jednou jedna kočka,
říká, že by chtěla
společníka. Druhá
si z toho pšíkla.

Vedle jejich boudy,
Byly jenom hroudy.
Jedna kočka červená,
druhá kočka zelená.

Na oranžovém palouku,
je pět modrých pavouků.
Všichni si tam létají,
na zeleném nebi.

Svítí jim hnědé slunce,
Tak čekají na prince.
Jeden je modrý,
druhý je šedý.

Každý je jiný,
stejně podlý.
Všichni jsme jedna rodina,
škoda že jediná.

Základní škola a mateřská škola Lukavice,
okres Chrudim

Některé své práce v hodinách psaní představily

Agáta

Lucie

Anežka K.

Eliška

Anežka Ch.

červen 2023